

bliver det offentlige Sag at paatale denne Forbrydelse, som man jo maa kalde den, saafremt der sker Angivelse om det, er mig i den Grad usmagelig og i mine Øjne saa farlig med Hensyn til Forholdet mellem Ægtefællerne, at jeg meget vil fra-raade, at vi gaa til den. Det er en stor Ulykke for en Hustru, hvis hun bliver smittet af sin Mand, men man maa endelig ikke tro, at denne Ulykke paa nogen Maade bliver mindre, fordi Manden bliver straffet for, hvad han har udøvet over for Hustruen, tværtimod. Kan Ulykken bæres af Konen forud, saa er det ganske sikkert, at den bliver aldeles ikke til at bære, naar den skal offentlig frem gennem en Sag, rettet mod Manden. Det er i det hele taget meget vanskeligt at gribe ind i den Slags Forhold mellem Ægtefolk, fordi man meget let ved at inddrage Sagen under Justitsens Behandling kommer til at gøre Ulykker netop over for den forurettede Ægtefælle. Jeg tror, at man gør bedst i ganske at udelade denne Bestemmelse, det er sikkert den Maade, hvorpaa man gavner Ægtefællen bedst.

De andre Ændringer i Forslaget skal jeg ikke omtale. Hovedsagen er jo ogsaa, hvorledes min Stilling er til Hovedbestem-melsen i Forslaget, nemlig den om at gaa bort fra Statskontrollen med Erhverv ved Utugt og gaa over til at gøre Utugtser-hvervet frit, i alt Fald straffrit. I saa Henseende er min Stilling den samme som den, min Formand indtog i forrige Sam-ling, da Forslaget kom frem. Man kan jo sige grumme meget mod Statskontrollen, og det er blevet sagt, da Sagen forrige Gang var til Behandling, saa det er ikke nødvendigt at komme ind derpaa, men en Ting skal man huske vel paa: at det, man her har med at gøre, er og bliver en Ulykke for Samfundet, som man ikke kan fjerne. Prostitutionen lader sig ikke fjerne, det er sikkert, den har været til alle Dage og kan ikke afskaffes, den maa man alt-saa finde sig i. Spørgsmaalet er saa blot, hvorledes man bedst kan søge at begrænse de skadelige Følger, som Prostitutionen fører med sig.

I saa Henseende har jo Statskontrollen et dobbelt Formaal. For det første gaar den ud paa at begrænse de offentlige Fruentimmers Virksomhed, saaledes at de ikke moralsk ødelægge Livet for andre. Det er altsaa de Bestemmelser, hvorefter man anviser dem Bopæl og fjerner dem fra Steder, hvor der er mange Mennesker, forhindrer dem i at færdes navnlig paa offentlig Gade, og alt hvad dermed staar i Forbin-

delse. Det er den ene Side af Sagen, og med Hensyn til denne kan man jo ogsaa have forskellige Meninger om, hvad Statskontrollen har udrettet. Min Mening er, at for Kjøbenhavns Vedkommende — og det er kun her, at Forholdet har nogen virkelig Betydning — har Statskontrollen udrettet meget godt. Naar vi ældre huske tilbage paa, hvorledes Tilstanden har været her i Kjøbenhavn i gamle Dage med Hensyn til offentlige Fruentimmers Færden paa Gaderne, og hvorledes de boede overalt i Byen, maa vi erkende, at der utvivlsomt er sket et væsentligt Fremskridt i Tidens Løb.

Den anden Side af Statskontrollen er den, at den søger at forhindre Udbredelsen af veneriske Sygdomme ved, at man underkaster de paagældende Fruentimmer en regelmæssig Visitation. Hvad der her er udrettet af Statskontrollen, er det vanske-ligt at svare paa, i saa Henseende ere jo Lægerne uenige. Det kan ogsaa vanskeligt godtgøres med Tal. Man har sagt, at Statskontrollen i saa Henseende intet har udrettet, fordi Sygdommene nu florere i samme Grad som tidligere. Det er i og for sig ikke bevisende. Man skal vogte sig for at tumle med disse Tal, navnlig fordi det slet ikke er sagt, at den Statistik, man nu har, ikke er væsentlig bedre end den man havde for flere Aar tilbage. Men om saa Statskontrollen ikke havde gjort andet end holde Sygdommene inden for Grænser, saaledes, at de ikke have taget til, havde den dog maaske udrettet noget.

I Forbindelse med dette Spørgsmaal vil jeg tillade mig en Bemærkning til den ærede Ordfører, der netop søgte et Bevis ved at sammenholde en Statistik for Kristiania og en for Kjøbenhavn. En Statistik, som nu er fremkommen oppe i Kristiania, skulde gaa ud paa, at Sygdommene i deres forskellige Former forekomme mindre hyp-pig i Kristiania nu end her i Kjøbenhavn. Man skal være meget varsom med i saa Henseende at anstille Sammenligning mellem de forskellige Steder. Jeg skal henpege paa, at det kunde jo vel være, at den Om-stændighed, at vi her have en reglementeret Visitation af de offentlige Fruentimmer, netop vil give os et større Procenttal af Sygdomstilfælde, end man faar frem gen-nem en Statistik oppe i Kristiania.

Nu er jo Spørgsmaalet altsaa det: Skulle vi gaa bort fra denne Statskontrol og gaa over til en Tilstand, hvor der ikke lægges videre Baand paa Udøvelsen af Utugt som Erhverv? Der vil jeg være overordentlig betænkelig ved at gøre et